

τῆ ἀνωτέρῃ Τόξῃ Φανήσονται ἀπὸ τὸ Η, ἕως εἰς τὸ Θ εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν· δηλ. Ε' ρυθρὸν, Χρυσοειδῆς, Ω' χρόν· Πράσινον, Κυανῆν, Πορφυρεῆν, καὶ Ἰώδες, ἐναντίον τῆς τάξεως τῶν Χρωμάτων τῆ κατωτέρῃ, ἢ ἐσωτερικῆ Οὐρανίῃ Τόξῃ.

Ε' ρ. Συνορῶ πολλὰ καλῶς τὸν λόγον αὐτῶν τῶν Χρωμάτων, καὶ εἰς τὰ δύο Τόξα, κατὰ τὰς νόμους τῆς διαθλάσεως ὅπῃ μοι ἐξηγήσατε ἐδῶ πρότερον· ἀλλ' εἶπατέ μοι παρακαλῶ, διατι τὰ Χρώματα τῆ ἀνωτέρῃ Τόξῃ δὲν εἶναι τόσον ζωηρὰ, ὅσον εἶναι τὰ τῆ κατωτέρῃ;

Α' π. Ἐπειδὴ εἰς τὸ ἀνώτερον ἢ ἐξωτερικὸν Τόξον, τὸ Φῶς πάχει δύο ἀντανεκλάσεις· εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν ἢ κατώτερον, πάχει μίαν μόνον· ὅθεν εἶναι φυσικόν, ὅτι τὸ Φῶς πρέπει νὰ χάσῃ ἀπὸ τὴν ζωηρότητα αὐτῆ εἰς κάθε ἀντανεκλάσιν.

Ε' ρ. Νομίζω ὅτι τὸ Τόξον φαίνεται πάντοτε ἐντελῶς σρογγυλόν, δὲν εἶναι ἀληθές;

Α' π. Ναί, ἀναμφιβόλως· ἐπειδὴ αἱ γραμμαὶ ΖΕ, καὶ ΖΖ, ΖΗ, καὶ ΖΘ, σρεφόμεναι περὶ τὸν κοινὸν αὐτῶν ἄξονα ΖΓ, θέλσιν περιγράψει μὲ τὰ πέρατα αὐτῶν ΕΖ, ΗΘ, τὰς κυκλικὰς γραμμάς, ἢ τὰ ἄκρα τῶν δύο τόξων.

Ε' ρ. Τὰ Τόξα φαίνονται πάντα ἐπίσης πλατέα;

Α' π. Ναί· ὅλα τὰ Τόξα ἔχουσιν τὰς αὐτὰς διαστάσεις· ἐπειδὴ τὰ Τόξα ἤμπορῆν νὰ φανῶσιν μόνον ὑπὸ Γωνίας τῆς αὐτῆς ποσότητος, καθὼς ἀνωτέρω ἐρέθη.